

উত্তম নামদেও মহালে

বনাম

ভিঠাল দেও আৰু অন্যান্য

৭ মে', ১৯৯৭

(ন্যায়াধীশ কে. ৰামস্বামী, এছ. সাধীৰ আহমদ আৰু জি. বি. পাটনায়ক)

মামলতদাৰৰ আদালত আইন, ১৯৬০:

ধাৰা ২১ — উচ্ছেদৰ আদেশ — কাৰ্যকৰীকৰণ — সীমাবদ্ধতা — অনুৰোধ যে, যিহেতু ১২ বছৰতকৈ অধিক অতিবাহিত হৈছে, আদেশ প্ৰয়োগ কৰিব পৰা নাযাব — ৰায় দিয়া হৈছিল, ধাৰা ২১-এ আদেশৰ কাৰ্যকৰীকৰণৰ বাবে কোনো সীমাবদ্ধতাৰ বিধান নিদিয়ে — উচ্ছেদৰ আদেশ চূড়ান্ত হৈ পৰিছে — ইয়াক যিকোনো সময়ত কাৰ্যকৰী কৰিব পাৰি, বিশেষকৈ, যেতিয়া এই আপীলৰ উদ্দেশ্যৰ বাবে সীমাবদ্ধতাৰ আইন নাথাকে — ধাৰা ২১-ৰ অধীনত প্ৰদান কৰা কোনো নিৰ্দিষ্ট সীমাবদ্ধতাৰ অনুপস্থিতিত, ১৯৬৩ চনৰ সীমাবদ্ধতা আইনৰ অধীনত প্ৰদান কৰা সীমাবদ্ধতাৰ সাধাৰণ আইন বহিৰ্ভুক্ত থাকে — ১৯৬৩ চনৰ সীমাবদ্ধতা আইন।

বাবাজী খাণ্ডুজী বনাম কুশবা ৰামজী, ৮ বোম্বে ল ৰিপ'ৰ্টাৰ, (১৯০৬) ২১৮ গোচৰৰ প্ৰসংগ উল্লেখ কৰা হৈছিল।

গুজৰাট চৰকাৰ বনাম পেটেল ৰাঘৱ নাথ আৰু অন্যান্য [১৯৯৭] ১ এছচিআৰ ৩৩৫; ৰাম চান্দ আৰু অন্যান্য বনাম ভাৰত চৰকাৰ আৰু অন্যান্য [১৯৯৪] ১ এছ এছ চি ৪৪ আৰু মহম্মদ কবী মহম্মদ আমিন বনাম ফাতমাবাই ইব্ৰাহিম [১৯৯৭] ৬ এছচিচি ৭১ গোচৰ অপ্রযোজ্য বুলি ৰায় দিয়া হৈছিল।

দেৱানী আপীল ক্ষেত্ৰাধিকাৰ: ১৯৯৭ চনৰ দেৱানী আপীল নং ৩৬৯১।

১৯৯৬ চনৰ ডব্লিউ. পি. নং ৬১৮২-ত বোম্বে উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ২০.১.৯৭ তাৰিখৰ ৰায় আৰু আদেশৰ পৰা।

আপীলকাৰীৰ হৈ এ. এছ. ভাসমী আৰু মনোজ কে. মিশ্ৰা।

প্ৰতিবাদীসকলৰ হৈ এছ. ভি. তাম্বেকাৰ আৰু নিতি তাম্বেকাৰ।

আদালতৰ নিম্নোক্ত আদেশ প্ৰদান কৰা হৈছিল:

অনুমতি প্ৰদান কৰা হৈছে।

এই আবেদনখন ১৯৯৭ চনৰ ২০ জানুৱাৰীত বম্বে উচ্চ ন্যায়ালয়ে চনৰ ৬১৮২ নং লেখ আবেদনত গৃহীত কৰা আদেশৰ বিৰুদ্ধে দাখিল কৰা হৈছে।

গোচৰটোৰ বিবাদহীন তথ্য হ'ল যে প্ৰতিবাদী নং ১ সম্পত্তিৰ মালিক আৰু ইয়াৰ পূৰ্বে আপীলকাৰীক গোচৰাধীন মাটি খালী কৰিবলৈ জাননী জাৰি কৰা হৈছিল। বিশেষ অনুমতিৰ আবেদনত এই আদালতে এই আদেশ নিশ্চিত কৰাৰ লগে লগে উচ্ছেদৰ আদেশ চূড়ান্ত হৈ পৰে। তাৰ পিছত কাৰ্যকৰীকৰণৰ বাবে কাৰ্য্যবিধি আৰম্ভ কৰা হয়। এই ভিত্তিত আপত্তি উত্থাপন কৰা হৈছে যে যিহেতু ১২ বছৰতকৈ অধিক সময় পাৰ হৈ গৈছে, গতিকে এই আদেশ কাৰ্যকৰী কৰিব নোৱাৰি। উচ্চ ন্যায়ালয়ে আঙুলিয়াই দিছে যে ১৯০৬ চনৰ মামলতদাৰ আদালত আইনৰ ২১ নং ধাৰাত, বম্বে উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ খণ্ড বিচাৰপীঠৰ ৰায়দানৰ ভিত্তিত বাবাজী খাণ্ডুজী বনাম কুশবা ৰামজী, ৮ বোম্বে ল ৰিপ'ৰ্টাৰ, (১৯০৬) ২১৮ গোচৰত আদেশ কাৰ্যকৰী কৰাৰ বাবে কোনো সীমাবদ্ধতা নিৰ্ধাৰণ কৰা হোৱা নাই।

আপীলকাৰীৰ বিদ্বান অধিবক্তা ভাসমী ডাঙৰীয়াই যুক্তি আগবঢ়ায় যে সীমাবদ্ধতাৰ নিয়ম নিৰ্ধাৰণৰ অভাৱত যুক্তিসংগত সময়ৰ ভিতৰত ক্ষমতা প্ৰয়োগ কৰিব পৰা যায় আৰু এনে সীমাবদ্ধতাৰ বিধানৰ অভাৱত, আদেশ বলবৎ কৰাৰ ক্ষমতা আইনৰ ভুলৰ দ্বাৰা বিকৃত হয়। তেওঁ গুজৰাট চৰকাৰ বনাম পেটেল ৰাঘৱ নাথ আৰু অন্যান্য [১৯৯৭] ১ এছচিআৰ ৩৩৫; ৰাম

চান্দ আৰু অন্যান্য বনাম ভাৰত চৰকাৰ আৰু অন্যান্য [১৯৯৪] ১ এছ এছ চি ৪৪ আৰু ১৯৯৬ চনৰ ২২ আগষ্টত সিদ্ধান্ত লোৱা মহম্মদ কবী মহম্মদ আমিন বনাম ফাতমাবাই ইব্রাহিম, চি. এ. নং ৫০২৩/৮৫ গোচৰৰ সিদ্ধান্তৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে। আমি এই বিতৰ্কত কোনো শক্তি বিচাৰি নাপাওঁ। দেখা যায় যে আবেদনকাৰীৰ বিৰুদ্ধে উচ্ছেদৰ আদেশ চূড়ান্ত হৈ পৰিছে। মামালতদাৰ আদালত আইনৰ ২১ নং ধাৰাত কোনো সীমাবদ্ধতা নিৰ্ধাৰণ কৰা হোৱা নাই যাৰ ভিতৰত আদেশ কাৰ্যকৰী কৰিব লাগে। ইয়াৰ অধীনত প্ৰদান কৰা কোনো নিৰ্দিষ্ট সীমাবদ্ধতাৰ অভাৱত প্ৰয়োজনীয় ইংগিত হ'ল যে সীমাবদ্ধতা আইন (১৯৬৩ চনৰ ২ নং আইন)ত প্ৰদান কৰা সীমাবদ্ধতাৰ সাধাৰণ আইনখন বাদ দিয়া হৈছে। গতিকে খণ্ড বিচাৰপীঠে সঠিকভাৱে ৰায় দিছে যে কোনো সীমাবদ্ধতা নিৰ্ধাৰণ কৰা হোৱা নাই আৰু ইয়াক যিকোনো সময়তে কাৰ্যকৰী কৰিব পাৰি, বিশেষকৈ যেতিয়া এই আপীলৰ উদ্দেশ্যৰ বাবে সীমাবদ্ধতাৰ আইন নাথাকে। যি ক্ষেত্ৰত বিধিগত নিয়ম আছে, তেনে ক্ষেত্ৰত যুক্তিসংগত সীমাবদ্ধতাৰ ভিতৰত অধিকাৰ প্ৰয়োগৰ অন্তৰ্নিহিত ক্ষমতা উদ্ভৱ নহয়। উল্লেখ কৰা সিদ্ধান্তসমূহ সেই ক্ষেত্ৰৰ সৈতে জড়িত আৰু তথ্যৰ সৈতে কোনো প্ৰাসংগিকতা বহন নকৰে।

আপীলটো সেই অনুসৰি খাৰিজ কৰা হয়। কোনো খৰচ নাই।

আৰ. পি.

আপীল খাৰিজ কৰা হৈছে।

অনুবাদক: হৰ্ষদীপ কলিতা, কনিষ্ঠ অনুবাদক, অনুবাদ শাখা, গৌহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়

DISCLAIMER

"The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other

purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation".

“স্থানীয় ভাষালৈ অনূদিত এই ৰায় গোচৰত জড়িত পক্ষই বুজি পোৱাৰ উদ্দেশ্যে সীমিত ব্যৱহাৰৰ বাবেহে। ইয়াৰ বাদে অন্য ক্ষেত্ৰত অনূদিত ৰূপ ব্যৱহৃত নহ’ব। সকলো ব্যৱহাৰিক আৰু বিভাগীয় কামৰ লগতে ৰায়ৰ কাৰ্য্যকৰীকৰণ আৰু ৰূপায়ণৰ ক্ষেত্ৰতো এই ৰায়ৰ ইংৰাজী সংস্কৰণটোৱেই সঠিক বিবেচিত হব।”
